

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KMETIJSTVO IN OKOLJE

Dunajska cesta 22, 1000 Ljubljana

T: 01 478 9000

F: 01 478 9021

E: gp.mko@gov.si

www.mko.gov.si

Številka: 007-42/2014

Ljubljana, dne 18. 7. 2014

EVA 2013-2330-0114

GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE

Gp.gs@gov.si

ZADEVA: Uredba o emisiji snovi in odstranjevanju odpadkov iz proizvodnje titanovega dioksida – predlog za obravnavo

1. Predlog sklepov vlade:

Na podlagi drugega in tretjega odstavka 17. člena, petega in šestega odstavka 20. člena, šestega odstavka 70. člena, enajstega odstavka 74. člena ter četrtega odstavka 112. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12 in 92/13) je Vlada Republike Slovenije naredni seji dne..... pod točkosprejela naslednji

S K L E P:

Vlada Republike Slovenije je izdala Uredbo o emisiji snovi in odstranjevanju odpadkov iz proizvodnje titanovega dioksida ter jo objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

- Priloga: jedro gradiva,
- Prejemniki: vsa ministrstva

2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:

/

3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

mag. Tanja Bolte, direktorica Direktorata za okolje
g. Uroš Vajgl, vodja Sektorja za okolje in podnebne spremembe
mag. Nataša Vodopivec, Sekretarka

3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:

/

4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:

/

5. Kratak povzetek gradiva:

Uredba določa mejne vrednosti emisije snovi v vode, mejne vrednosti emisije snovi v zrak, vrednotenje emisije snovi v vode in zrak, ravni emisije snovi in tehnične pogoje za obratovanje naprave, povezane z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami za proizvodnjo titanovega dioksida, ukrepe za preprečevanje emisije snovi v vode in zrak ter obseg izvajanja obratovalnega monitoringa pri

proizvodnji titanovega dioksida v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L št. 327 z dne 22. 12. 2000, str. 1) in Direktivo 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (UL L št. 334 z dne 17. 12. 2010, str. 17) ter pravila odstranjevanja odpadkov iz proizvodnje titanovega dioksida. Z uredbo se v slovenski pravni red prenašajo posebne zahteve Direktive 2010/75/EU, ki se nanašajo na proizvodnjo titanovega dioksida, ter zahteve referenčnega dokumenta o najboljših razpoložljivih tehnikah za to proizvodnjo.

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA
c)	administrativne posledice	DA
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	DA
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	DA
e)	socialno področje	NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	NE

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:

(Samo če izberete DA pod točko 6.a.)

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)		Znesek za t + 1	
SKUPAJ				
OBRAZLOŽITEV:				
I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
V zvezi s predlaganim vladnim gradivom se navedejo predvidene spremembe (povečanje, zmanjšanje):				
– prihodkov državnega proračuna in občinskih proračunov,				

- odhodkov državnega proračuna, ki niso načrtovani na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov,
- obveznosti za druga javnofinančna sredstva (drugi viri), ki niso načrtovana na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov.

II. Finančne posledice za državni proračun

Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v dinamiki projektov oziroma ukrepov:

II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Navedejo se proračunski uporabnik, ki financira projekt oziroma ukrep; projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in proračunske postavke (kot proračunski vir financiranja), na katerih so v celoti ali delno zagotovljene pravice porabe (v tem primeru je nujna povezava s točko II.b). Pri uvrstitvi novega projekta oziroma ukrepa v načrt razvojnih programov se navedejo:

- proračunski uporabnik, ki bo financiral novi projekt oziroma ukrep,
- projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in
- proračunske postavke.

Za zagotovitev pravic porabe na proračunskih postavkah, s katerih se bo financiral novi projekt oziroma ukrep, je treba izpolniti tudi točko II.b, saj je za novi projekt oziroma ukrep mogoče zagotoviti pravice porabe le s prerazporeditvijo s proračunskih postavk, s katerih se financirajo že sprejeti oziroma veljavni projekti in ukrepi.

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:

Navedejo se proračunski uporabniki, sprejeti (veljavni) ukrepi oziroma projekti, ki jih proračunski uporabnik izvaja, in proračunske postavke tega proračunskega uporabnika, ki so v dinamiki teh projektov oziroma ukrepov ter s katerih se bodo s prerazporeditvijo zagotovile pravice porabe za dodatne aktivnosti pri obstoječih projektih oziroma ukrepih ali novih projektih oziroma ukrepih, navedenih v točki II.a.

II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Če se povečani odhodki (pravice porabe) ne bodo zagotovili tako, kot je določeno v točkah II.a in II.b, je povečanje odhodkov in izdatkov proračuna mogoče na podlagi zakona, ki ureja izvrševanje državnega proračuna (npr. priliv namenskih sredstev EU). Ukrepanje ob zmanjšanju prihodkov in prejemkov proračuna je določeno z zakonom, ki ureja javne finance, in zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna.

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:

(Samo če izberete NE pod točko 6.a.)

Uredba ne uvaja novih administrativnih ali drugih postopkov, temveč glede na veljavne predpise, ki se nanašajo na proizvodnjo titanovega dioksida, zahteve slovenske zakonodaje uskladi z zahtevami nove direktive o industrijskih emisijah, zlasti mejne vrednosti emisij snovi v okolje. O spremenjenih zahtevah se bo odločalo v že uveljavljenih postopkih, to je postopkih za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, ki se po sprejemu uredbe skladno z zahtevami Zakona o varstvu okolja spremeni po uradni dolžnosti. Nova uredba tako nima neposrednih finančnih posledic na javnofinančna sredstva.

ARSO kot pristojni organ vodi postopke izdaje okoljevarstvenih dovoljenj v okviru izvajanja osnovnih nalog organa. Sredstva za samo delo organa so ustrezno načrtovana v proračunu RS.

8. Predstavitev sodelovanja javnosti:	
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:	DA
<p>(Če je odgovor DA, navedite: Datum objave: 3. 4. 2014</p> <p>V razpravo so bili vključeni GZS in predstavniki zainteresirane javnosti (Cinkarna Celje, kot obstoječa naprava za proizvodnjo titanovega dioksida). Predstavniki strokovne javnosti niso podali pripomb, gradivo pa se ne nanaša na obveznosti občin oziroma združenja občin.</p> <p>Mnenja, predlogi in pripombe z navedbo predlagateljev (imen in priimkov fizičnih oseb, ki niso poslovni subjekti, ne navajajte):</p> <p>GZS in Cinkarna Celje sta opozorili na dejansko stanje pri obratovanju obstoječe naprave in predlagali vključitev ustreznih prehodnih določb ter nekaterih izjem za obstoječo napravo, zlasti glede pojma obstoječa naprava oziroma večja sprememba naprave, glede zahtev v zvezi z odstranjevanjem tekočih odpadkov z izpuščanjem v vode čez obstoječ iztok, glede mejnih vrednosti emisije v zrak in trajnih meritev emisij v zrak, glede vrednotenja čezmerne obremenitve na podlagi rezultatov obratovalnega monitoringa stanja površinskih oziroma podzemnih voda ter glede določb, ki se nanašajo na postopke odstranjevanja odpadkov iz proizvodnje titanovega dioksida. Cinkarna Celje je opozorila tudi na nekatere procese v okviru obstoječe naprave, ki niso izrecno urejeni z referenčnim dokumentom (BREF) za to proizvodnjo, a so neposredno povezani s proizvodnjo titanovega dioksida in se izvajajo v obstoječi napravi.</p> <p>Upoštevani so bili:</p> <ul style="list-style-type: none"> – v celoti, – večinoma, – delno, – niso bili upoštevani. <p>Bistvena mnenja, predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani, ter razlogi za neupoštevanje:</p> <p>V obravnavani uredbi ni upoštevan predlog za vključitev zahtev v zvezi z obstoječo napravo za odstranjevanje tekočih odpadkov iz proizvodnje titanovega dioksida po postopku D4 iz predpisa, ki ureja odpadke. Obravnavana uredba namreč ureja le tiste posebne zahteve, ki so urejene z novo direktivo o industrijskih emisijah in tako uredba predstavlja prenos te direktive v slovenski pravni red v delu, ki ureja posebne zahteve za proizvodno titanovega dioksida. Skladno z evropsko zakonodajo se tudi v slovenskem pravnem redu preostale zadeve glede ravnanja z odpadki iz proizvodnje titanovega dioksida, torej tudi zahteve v zvezi z obstoječo napravo oziroma napravami za odstranjevanje tekočih odpadkov, izvajajo v skladu s predpisi o odpadkih.</p> <p>Javnost je bila vključena v pripravo gradiva v skladu z Zakonom o varstvu okolja. Poročilo o obravnavi pripomb javnosti bo skladno z Zakonom o varstvu okolja objavljeno na spletni strani MKO.</p>	
9. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:	DA
10. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	DA
<p>mag. Dejan Židan MINISTER</p>	

Na podlagi drugega in tretjega odstavka 17. člena, petega in šestega odstavka 20. člena, šestega odstavka 70. člena, enajstega odstavka 74. člena ter četrtega odstavka 112. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12 in 92/13) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o emisiji snovi in odstranjevanju odpadkov iz proizvodnje titanovega dioksida

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina)

Ta uredba določa mejne vrednosti emisije snovi pri odvajanju odpadnih voda ali odstranjevanju tekočih odpadkov z izpuščanjem v vode, mejne vrednosti emisije snovi v zrak, vrednotenje emisije snovi v vode in zrak, ravni emisije snovi in tehnične pogoje za obratovanje naprave, povezane z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami za proizvodnjo titanovega dioksida, ukrepe za preprečevanje emisije snovi v vode in zrak ter obseg izvajanja obratovalnega monitoringa pri proizvodnji titanovega dioksida v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L št. 327 z dne 22. 12. 2000, str. 1), zadnjič spremenjeno z Direktivo Sveta 2013/64/EU z dne 17. decembra 2013 o spremembi direktiv Sveta 91/271/EGS in 1999/74/ES ter direktiv 2000/60/ES, 2006/7/ES, 2006/25/ES in 2011/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta zaradi spremembe položaja Mayotta v razmerju do Evropske unije (UL L št. 353 z dne 28. 12. 2013, str. 8), in Direktivo 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (UL L št. 334 z dne 17. 12. 2010, str. 17), zadnjič popravljeno s Popravkom Direktive 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (UL L št. 334 z dne 17. 12. 2010, str. 17) (UL L št. 158 z dne 19. 6. 2012, str. 25), ter pravila odstranjevanja odpadkov iz proizvodnje titanovega dioksida.

2. člen (uporaba)

(1) Ta uredba se uporablja za naprave ali dele naprav za proizvodnjo titanovega dioksida v katerih poteka eden ali več procesov iz referenčnega dokumenta o najboljših razpoložljivih tehnologijah za proizvodnjo v industriji anorganskih kemikalij v velikih količinah – trdnih in drugih iz prve alineje Sprejetja šestih referenčnih dokumentov za namene Direktive Sveta 96/61/ES o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja (2007/C 202/02) (UL C št. 202 z dne 30. 8. 2007, str. 2), vključno z napravami za odstranjevanje tekočih odpadkov iz proizvodnje titanovega dioksida.

(2) Za vprašanja o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih voda ali odstranjevanju tekočih odpadkov z izpuščanjem v vode, ki niso posebej urejena s to uredbo, se uporablja predpis, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo.

(3) Za vprašanja o emisiji snovi v zrak iz naprave, ki niso posebej urejena s to uredbo, se uporablja predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

(4) Za vprašanja, ki se nanašajo na odstranjevanje odpadkov iz proizvodnje titanovega dioksida in niso posebej urejena s to uredbo, se uporabljajo predpisi, ki urejajo odpadke in odlagališča odpadkov.

(5) Za vprašanja, ki se nanašajo na napravo in niso posebej urejena s to uredbo, se uporablja predpis, ki ureja vrsto dejavnosti in naprav, ki lahko povzročijo onesnaževanje okolja večjega obsega.

3. člen (izrazi)

Posamezni izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

1. čezmerno obremenjen del vodnega telesa površinske vode je del vodnega telesa površinske vode, ki izpolnjuje merila za čezmerno obremenjeno vodno telo iz predpisa, ki ureja stanje površinskih voda;
2. čezmerno obremenjeno vodno telo površinske vode je vodno telo površinske vode, ki je čezmerno obremenjeno v skladu s predpisom, ki ureja stanje površinskih voda;
3. masni pretok je masni pretok snovi v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja;
4. meja določljivosti je meja določljivosti v skladu s predpisom, ki ureja monitoring stanja površinskih voda;
5. meja zaznavnosti je meja zaznavnosti v skladu s predpisom, ki ureja monitoring stanja površinskih voda;
6. naprava je naprava iz prvega odstavka 2. člena te uredbe;
7. obstoječa naprava je naprava, ki obratuje na dan uveljavitve te uredbe ali je bilo pred uveljavitvijo te uredbe zanjo pridobljeno pravnomočno okoljevarstveno dovoljenje po predpisih o varstvu okolja ali pravnomočno gradbeno dovoljenje po predpisih o graditvi objektov;
8. odpadna voda je odpadna voda v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo;
9. odstranjevalec tekočih odpadkov iz proizvodnje titanovega dioksida (v nadaljnjem besedilu: odstranjevalec tekočih odpadkov) je odstranjevalec v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, ki odstranjuje tekoče odpadke iz proizvodnje titanovega dioksida z izpuščanjem v vode;
10. večji izpust emisij snovi v zrak iz naprave (v nadaljnjem besedilu: večji vir) je izpust iz naprave ali dela naprave, na katerem je največji masni pretok prahu večji od 2 kg/h, če gre

za napravo, ki uporablja sulfatni postopek, in izpust, na katerem je največji masni pretok klora večji od 200 g/h, če gre za napravo, ki uporablja kloridni postopek.

11. vodotok je vodotok v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo.

II. MEJNE VREDNOSTI IN PRAVILA RAVNANJA

2.1 Mejne vrednosti

4. člen

(mejne vrednosti emisije snovi v vode)

(1) Mejne vrednosti emisije snovi pri odvajanju odpadnih voda ali odstranjevanju tekočih odpadkov z izpuščanjem v vode v skladu s 14. členom te uredbe so določene kot mejne vrednosti koncentracije snovi ali kot mejne vrednosti emisijskega faktorja v 1. točki priloge 1, ki je sestavni del te uredbe.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je za napravo, ki pri proizvodnji titanovega dioksida po kloridnem postopku uporablja več kakor eno vrsto rude, mejna vrednost emisijskega faktorja sorazmerna uporabljenim količinam rude in se izračuna na naslednji način:

$$MV = \frac{\sum_i MV_i \cdot m_i}{\sum_i m_i},$$

pri čemer je:

- MV: mejna vrednost emisijskega faktorja pri kloridnem postopku z uporabo več kot ene vrste rude,
- MV_i : mejna vrednost emisijskega faktorja za posamezno vrsto rude in
- m_i : v proizvodnji uporabljena masa posamezne vrste rude.

5. člen

(mejne vrednosti emisije snovi v zrak)

Mejne vrednosti emisije snovi v zrak iz naprave so določene kot mejne vrednosti koncentracije snovi oziroma kot mejne vrednosti emisijskega faktorja v 2. točki priloge 1 te uredbe.

2.2 Mejne vrednosti emisij in tehnični pogoji za obratovanje naprave, povezani z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami

6. člen

(mejne vrednosti emisije snovi, povezane z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami)

(1) Za posamezno napravo ali posamezen iztok iz naprave se v okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje te naprave za posamezno snov določi mejna vrednost emisije snovi pri odvajanju odpadnih voda ali odstranjevanju tekočih odpadkov z izpuščanjem v vode, ki je strožja od mejne vrednosti iz 1. točke priloge 1 te uredbe, če se ugotovi, da bi odvajanje odpadne vode ali odstranjevanje tekočih odpadkov z izpuščanjem v vode v skladu s 14. členom te uredbe

povzročilo znatno povečanje vsebnosti te snovi v vodotoku, določeno v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo.

(2) Za posamezno napravo ali del naprave se v okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje te naprave za posamezno snov ali skupino snovi lahko določi mejna vrednost emisije snovi ali skupine snovi v zrak, ki je strožja od mejne vrednosti iz prejšnjega člena, če je na podobmočju iz predpisa, ki določa podobmočja zaradi upravljanja s kakovostjo zunanjega zraka, na katerem leži naprava, za to snov ali skupino snovi presežena mejna letna koncentracija ali ciljna letna vrednost v zunanjem zraku. Strožja mejna vrednost se določi v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

(3) Pri določitvi mejnih vrednosti iz prvega in drugega odstavka tega člena se upošteva:

1. ravni emisij, povezane z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami za proizvodnjo titanovega dioksida, iz referenčnega dokumenta iz prve alineje prvega odstavka 2. člena te uredbe in

2. podatke o:

- uporabljeni surovini,
- tehničnih značilnostih naprave,
- geografskih značilnostih na območju naprave,
- stanju okolja in predpisanih okoljskih standardih kakovosti,
- možnosti za čezmejni vpliv onesnaževanja ter
- če gre za napravo, ki uporablja kloridni postopek, ali napravo za odstranjevanje tekočih odpadkov iz te naprave, sprejemni sposobnosti vodotoka, v katero se odvajajo odpadne vode ali izpuščajo tekoči odpadki v skladu s 14. členom te uredbe.

7. člen

(tehnični ukrepi za obratovanje naprave, povezani z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami)

Tehnični ukrepi za obratovanje naprave, povezani z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, se za posamezno napravo določijo v okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje te naprave v skladu s 1. točko priloge 2, ki je sestavni del te uredbe, če gre za napravo, ki uporablja sulfatni postopek, oziroma 2. točko priloge 2 te uredbe, če gre za napravo, ki uporablja kloridni postopek, ter v skladu z zahtevami iz referenčnega dokumenta iz prve alineje prvega odstavka 2. člena te uredbe.

2.3 Vrednotenje emisije snovi v vode ali zrak

8. člen

(vrednotenje emisije snovi v vode)

Na podlagi izmerjenih vrednosti koncentracij snovi iz 1. točke priloge 1 te uredbe v odpadnih vodah in tekočih odpadkih iz 14. člena te uredbe ter na podlagi izmerjenih pretokov odpadnih voda in tekočih odpadkov iz 14. člena te uredbe se glede na predpisane mejne vrednosti emisije snovi iz 1. točke priloge 1 te uredbe oziroma mejne vrednosti emisije snovi iz 6. člena te uredbe za posamezno snov izračuna naslednje povprečne vrednosti:

- letna povprečna vrednost koncentracije snovi in
- letna povprečna vrednost emisijskega faktorja.

9. člen

(vrednotenje emisije snovi v zrak)

Na podlagi izmerjenih vrednosti koncentracij snovi ali skupin snovi iz 2. točke priloge 1 te uredbe v odpadnih plinih ter na podlagi izmerjenih prostorninskih pretokov odpadnih plinov in mase titanovega dioksida, proizvedenega v obdobju enega koledarskega leta, se glede na predpisane mejne vrednosti emisije snovi iz 2. točke priloge 1 te uredbe oziroma mejne vrednosti emisije snovi iz 6. člena te uredbe za posamezno snov ali skupino snovi izračunajo naslednje povprečne vrednosti:

- urna povprečna vrednost koncentracije snovi oziroma skupine snovi,
- dnevna povprečna vrednost koncentracije snovi oziroma skupine snovi in
- letna povprečna vrednost emisijskega faktorja.

10. člen

(čezmerna obremenitev z emisijami v vode)

(1) Naprava čezmerno obremenjuje okolje z emisijami snovi v vode, če se na podlagi obratovalnega monitoringa iz 20. člena te uredbe ugotovi, da letna povprečna vrednost koncentracije posamezne snovi ali letna povprečna vrednost emisijskega faktorja za posamezno snov iz 1. točke priloge 1 te uredbe presega predpisano mejno vrednost iz 1. točke priloge 1 te uredbe oziroma mejno vrednost, določeno v skladu 6. členom te uredbe.

(2) Naprava čezmerno obremenjuje okolje z emisijami snovi v vode tudi, če se na podlagi obratovalnega monitoringa iz 22. člena te uredbe ugotovi znatno povečanje vsebnosti posamezne snovi v vodotoku, določeno v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo.

11. člen

(čezmerna obremenitev z emisijami v zrak)

Naprava čezmerno obremenjuje okolje z emisijami snovi v zrak, če se na podlagi obratovalnega monitoringa iz 21. člena te uredbe ugotovi, da za posamezno snov ali skupino snovi iz 2. točke priloge 1 te uredbe:

- trenutna vrednost koncentracije posamezne snovi v kateremkoli trenutku presega predpisano mejno vrednost iz 2. točke priloge 1 te uredbe oziroma mejno vrednost, določeno v skladu 6. členom te uredbe,
- urna povprečna vrednost koncentracije posamezne snovi ali skupine snovi presega predpisano mejno vrednost iz 2. točke priloge 1 te uredbe oziroma mejno vrednost, določeno v skladu s 6. členom te uredbe,
- dnevna povprečna vrednost koncentracije posamezne snovi ali skupine snovi presega predpisano mejno vrednost iz 2. točke priloge 1 te uredbe oziroma mejno vrednost, določeno v skladu s 6. členom te uredbe ali
- letni povprečni emisijski faktor za posamezno snov ali skupino snovi presega predpisani mejno vrednost emisijskega faktorja iz 2. točke priloge 1 te uredbe oziroma mejno vrednost emisijskega faktorja, določeno v skladu s 6. členom te uredbe.

2.4 Ukrepi za preprečevanje emisije snovi v vode in zrak

12. člen

(preprečevanje emisije snovi v vode)

Odpadke iz naprave je prepovedano odstranjevati z izpuščanjem v vode, če gre za:

- trdne odpadke,

- matično lužino, ki nastaja pri fazi filtriranja, ki sledi hidrolizi raztopine titanil sulfata pri napravah, ki uporabljajo sulfatni postopek, vključno s kislimi odpadki, pomešanimi s takimi lužinami, ki vsebujejo več kot 0,5 % proste žveplove kisline in različne težke kovine, vključno s takimi matičnimi lužinami, ki so bile razredčene, tako da vsebujejo 0,5 % ali manj proste žveplove kisline,
- odpadke iz naprav, ki uporabljajo klorov postopek, z vsebnostjo več kot 0,5 % proste klorovodikove kisline in različnih težkih kovin, vključno s takimi odpadki, ki so bili razredčeni, tako da vsebujejo 0,5 % ali manj proste klorovodikove kisline,
- filtrirne soli in mulje, ki nastajajo pri obdelavi (koncentriranju ali nevtralizaciji) odpadkov iz druge in tretje alineje tega odstavka ter vsebujejo različne težke kovine, in
- tekoče odpadke, ki nastajajo pri obdelavi (koncentriranju ali nevtralizaciji) odpadkov iz druge in tretje alineje tega odstavka ter vsebujejo različne težke kovine.

13. člen

(preprečevanje emisije snovi v zrak)

Pri načrtovanju, gradnji, rekonstrukciji in obratovanju naprave morata investitor in upravljavec naprave zagotoviti izvajanje ukrepov v skladu z okoljevarstvenim dovoljenjem, s katerimi se preprečijo emisije kapljic kisline v zrak.

2.5 Ukrepi za zmanjševanje emisije snovi v vode pri odstranjevanju tekočih odpadkov z izpuščanjem v vode

14. člen

(pogoji za odstranjevanje tekočih odpadkov z izpuščanjem v vode)

(1) Ne glede na 12. člen te uredbe se lahko na podlagi vloge upravljavca naprave v okoljevarstvenem dovoljenju za posamezno napravo dovoli odstranjevanje tekočih odpadkov iz pete alineje 12. člena te uredbe z izpuščanjem v vode, če:

1. za te odpadke velja, da:

- so nevtralizirani in filtrirani ali dekantirani,
- vsebujejo težke kovine le v sledovih,
- je njihova pH-vrednost pred razredčenjem večja od 5,5,
- vrednosti parametrov, s katerimi se vrednoti emisija snovi iz proizvodnje titanovega dioksida v vode, ne presegajo predpisanih mejnih vrednosti emisije snovi pri odvajanju odpadnih voda ali odstranjevanju tekočih odpadkov z izpuščanjem v vode;

2. gre za odstranjevanje tekočih odpadkov z izpuščanjem v vodotok ali morje, ki ni:

- vodotok na prispevnem območju naravnega jezera,
- vodotok na vodovarstvenem območju v skladu s predpisi, ki urejajo vode,
- vodotok, katerega srednji mali pretok je manjši od dvakratnika največjega šesturnega povprečnega pretoka teh odpadkov,
- odsek vodotoka, pomemben za določitev za tip površinske vode značilnih referenčnih razmer v skladu s predpisom, ki določa načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, ali
- kopalna voda ali voda na vplivnem območju kopalnih voda v skladu s predpisom, ki ureja upravljanje kakovosti kopalnih voda, in

3. pri odstranjevanju tekočih odpadkov z izpuščanjem v čezmerno obremenjeno vodno telo površinske vode ali čezmerno obremenjen del vodnega telesa površinske vode ti odpadki ne vsebujejo onesnaževal, ki so vzrok za to čezmerno obremenjenost.

(2) Tekoči odpadki iz prejšnjega odstavka vsebujejo težke kovine le v sledovih, če vsebnost posamezne težke kovine presega mejo zaznavnosti in ne presega meje določljivosti analizne metode za to težko kovino, ki jo uporablja pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa iz predpisa, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring odpadnih voda ter pogoje za njegovo izvajanje, ki izvaja obratovalni monitoring iz 20. člena te uredbe.

(3) Če se tekoči odpadki iz prvega odstavka tega člena odstranjujejo z izpuščanjem v vode v skladu s prvim odstavkom tega člena, se za onesnaževanje okolja zaradi njihovega odstranjevanja z izpuščanjem v vode plačuje okoljska dajatev v skladu s predpisom, ki ureja okoljsko dajatev za onesnaževanje okolja zaradi odvajanja odpadnih voda, pri čemer se za te tekoče odpadke uporabljajo določbe predpisa iz tega odstavka, ki se nanašajo na industrijske odpadne vode.

2.6 Odstranjevanje tekočih odpadkov z izpuščanjem v vode

15. člen

(vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja mora v primeru, da se tekoči odpadki odstranjujejo z izpuščanjem v vode v skladu s prejšnjim členom, poleg vsebin iz predpisa, ki ureja vrsto dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega, in predpisa, ki ureja odpadke, vsebovati tudi podatke o:

- lokacijah iztokov in merilnih mest obratovalnega monitoringa iz 20. člena te uredbe in državnem koordinatnem sistemu za raven merila 1 : 5.000,
- celotni letni količini tekočih odpadkov, odstranjenih z izpuščanjem v vode,
- dnevni, tedenski in mesečni pogostosti odstranjevanja z izpuščanjem v vode in količinah tekočih odpadkov, odstranjenih z izpuščanjem v vode,
- ukrepov za preprečevanje in zmanjševanje onesnaževanja okolja pri odstranjevanju tekočih odpadkov z izpuščanjem v vode,
- vsebnosti snovi, ki jih vsebujejo tekoči odpadki, v površinski vodi gorvodno od lokacije iztoka ali na območju, kjer ni vpliva odstranjevanja tekočih odpadkov z izpuščanjem v vode, vključno z rezultati opravljenih meritev in analiz teh snovi,
- predlog obratovalnega monitoringa iz 20. člena te uredbe, če gre za odstranjevanje tekočih odpadkov z izpuščanjem v vode v skladu s 14. členom te uredbe, in
- predlog obratovalnega monitoringa stanja površinskih voda iz 22. člena te uredbe.

(2) Podatki o vsebnosti snovi v površinski vodi iz pete alineje prejšnjega odstavka morajo vključevati najmanj štiri rezultate meritev in analiz, izvedenih v času stabilnih hidroloških razmer pri pretokih, ki so manjši od srednjega pretoka, in v časovnih presledkih, ki niso krajši od 30 dni.

(3) Predlog obratovalnega monitoringa iz šeste alineje prvega odstavka tega člena mora biti izdelan v skladu s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring odpadnih voda ter pogoje za njegovo izvajanje, pri čemer se določbe predpisa iz tega odstavka, ki se nanašajo na odpadne vode, uporabljajo tudi glede odstranjevanja tekočih odpadkov z izpuščanjem v vode v skladu s 14. členom te uredbe, izdelata pa ga lahko le oseba, pooblaščen za izvajanje obratovalnega monitoringa odpadnih voda v skladu s predpisom iz tega odstavka.

(4) Predlog obratovalnega monitoringa iz sedme alineje prvega odstavka tega člena mora biti izdelan v skladu s predpisom, ki ureja obratovalni monitoring stanja površinskih voda, in ga lahko izdelata le oseba, pooblaščen za izvajanje tega obratovalnega monitoringa v skladu s predpisom iz tega odstavka.

16. člen
(načrt ravnanja z odpadki)

Načrt ravnanja z odpadki iz predpisa, ki ureja odpadke, mora za tekoče odpadke iz 14. člena te uredbe poleg podatkov iz predpisa, ki ureja odpadke, vsebovati tudi podatke o:

- njihovi povprečni kemični sestavi,
- njihovi potrebi po kisiku in drugih fizikalnih, kemijskih, biokemijskih in bioloških lastnostih,
- njihovi strupenosti,
- kopičenju in pretvorbi snovi iz odpadkov v biološkem materialu in usedlinah,
- njihovi dovzetnosti za fizikalne, kemijske in biokemijske spremembe in medsebojne vplive z drugimi organskimi in anorganskimi snovmi v okolju,
- verjetnosti povzročanja okužb ali drugih sprememb, ki lahko negativno vplivajo na vodno okolje in na možnosti rabe naravnih virov, in
- interventnih ukrepih za zmanjšanje škodljivih vplivov na okolje iz drugega odstavka 18. člena te uredbe.

17. člen
(vsebina okoljevarstvenega dovoljenja)

V okoljevarstvenem dovoljenju se poleg vsebin iz predpisa, ki ureja vrsto dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega, in predpisa, ki ureja odpadke, določijo tudi:

- lokacije iztokov in merilnih mest obratovalnega monitoringa iz 20. člena te uredbe v državnem koordinatnem sistemu za raven merila 1 : 5.000,
- celotna letna količina tekočih odpadkov, odstranjenih z izpuščanjem v vode,
- dnevna, tedenska ali mesečna pogostost odstranjevanja z izpuščanjem v vode in količine tekočih odpadkov, odstranjenih z izpuščanjem v vode,
- ukrepi za preprečevanje in zmanjševanje onesnaževanja okolja pri odstranjevanju tekočih odpadkov z izpuščanjem v vode ter
- interventni ukrepi za zmanjšanje škodljivih vplivov na okolje iz drugega in tretjega odstavka 18. člena te uredbe.

2.7 Obveznosti odstranjevalca tekočih odpadkov

18. člen
(preverjanje tekočih odpadkov)

(1) Odstranjevalec tekočih odpadkov mora v okviru obratovalnega monitoringa tekočih odpadkov iz 20. člena te uredbe preverjati skladnost količine, sestave in strupenosti tekočih odpadkov, ki se odstranjujejo v skladu s 14. členom te uredbe, z okoljevarstvenim dovoljenjem iz prejšnjega člena.

(2) Odstranjevalec tekočih odpadkov mora o ugotovitvah in interventnih ukrepih za zmanjšanje škodljivih vplivov na okolje takoj obvestiti inšpekcijo, pristojno za varstvo okolja, če pri preverjanju teh odpadkov ali na podlagi obratovalnega monitoringa iz 20., 22. ali 23. člena te uredbe ugotovi, da:

- količina ali sestava tekočih odpadkov, ki se odstranjujejo, ne izpolnjujejo pogojev, določenih v okoljevarstvenem dovoljenju iz prejšnjega člena,
- je ugotovljena strupenost tekočih odpadkov ali
- je ugotovljena čezmerna obremenitev zaradi odstranjevanja tekočih odpadkov.

(3) Odstranjevalec tekočih odpadkov mora v primeru ugotovitev iz prejšnjega odstavka takoj prenehati odstranjevati tekoče odpadke z izpuščanjem v vode, odstranjevanje pa lahko ponovno začne, ko inšpektorju, pristojnemu za varstvo okolja, z rezultati ponovnih preverjanj izpolnjevanja pogojev iz prejšnjega odstavka dokaže, da so razlogi za prepoved prenehali.

(4) Podatki iz prvega odstavka tega člena so priloga poročila o obratovalnem monitoringu tekočih odpadkov ali stanja površinskih voda v skladu z 20. oziroma 22. členom te uredbe.

(5) Odstranjevalec tekočih odpadkov mora podatke iz prvega odstavka tega člena in vsebino obvestila iz drugega odstavka tega člena hraniti najmanj 10 let.

19. člen

(vodenje evidence o odstranjevanju tekočih odpadkov)

Odstranjevalec tekočih odpadkov mora v evidenci v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, poleg podatkov iz predpisa, ki ureja odpadke, voditi tudi podatke o:

- preverjanju tekočih odpadkov iz 18. člena te uredbe,
- ugotovitvah o pomanjkljivi ali napačni dokumentaciji ali dvomljivi istovetnosti tekočih odpadkov,
- opravljenih vzdrževalnih delih na napravi za odstranjevanje tekočih odpadkov in
- izrednih in drugih pomembnih dogodkih v zvezi z obratovanjem naprave za odstranjevanje tekočih odpadkov.

2.8 Obratovalni monitoring

20. člen

(obratovalni monitoring tekočih odpadkov)

(1) Investitor ali upravljavec naprave in investitor naprave za odstranjevanje tekočih odpadkov ali odstranjevalec tekočih odpadkov morata za tekoče odpadke, ki se odstranjujejo z izpuščanjem v vode v skladu s 14. členom te uredbe, v okviru prvih meritev zagotoviti meritve koncentracij snovi iz 1. točke priloge 1 te uredbe ter količin teh odpadkov, ki se izvedejo po prvem zagonu nove ali rekonstruirane naprave oziroma naprave za odstranjevanje tekočih odpadkov in po vsaki večji spremembi v njenem obratovanju (v nadaljnjem besedilu: prve meritve).

(2) Upravljavec naprave in odstranjevalec tekočih odpadkov morata med obratovanjem naprave oziroma naprave za odstranjevanje tekočih odpadkov zagotavljati obratovalni monitoring tekočih odpadkov iz 14. člena te uredbe, ki zajema občasne meritve koncentracij snovi iz 1. točke priloge 1 te uredbe ter količin teh odpadkov (v nadaljnjem besedilu: občasne meritve).

(3) Ne glede na prejšnji odstavek morata upravljavec naprave in upravljavec naprave za odstranjevanje tekočih odpadkov na posameznem iztoku zagotoviti trajne meritve količine tekočih odpadkov iz 14. člena te uredbe, če je letna količina teh odpadkov iz naprave oziroma naprave za odstranjevanje tekočih odpadkov na tem iztoku večja od 100.000 m³.

(4) Če ima naprava ali naprava za odstranjevanje tekočih odpadkov več iztokov, na katerih letna količina tekočih odpadkov iz 14. člena te uredbe ne presega 100.000 m³, hkrati pa je vsota letnih količin teh odpadkov iz vseh iztokov iz naprave oziroma naprave za odstranjevanje tekočih odpadkov večja od 100.000 m³, mora njen upravljavec za te odpadke zagotoviti trajne meritve njihove količine na vsakem od teh iztokov.

(5) Za izvajanje prvih meritev v skladu s prvim odstavkom tega člena in meritev obratovalnega monitoringa iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena se uporablja predpis, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring odpadnih voda ter pogoje za njegovo izvajanje, pri čemer se določbe predpisa iz tega odstavka, ki se nanašajo na prve meritve in obratovalni monitoring odpadnih voda, uporabljajo tudi glede prvih meritev in obratovalnega monitoringa tekočih odpadkov, ki se v skladu s 14. členom te uredbe odstranjujejo z izpuščanjem v vode.

21. člen (obratovalni monitoring emisij v zrak)

(1) Investitor ali upravljavec naprave mora v okviru prvih meritev zagotoviti meritve koncentracij snovi iz 2. točke priloge 1 te uredbe, ki se izvedejo po prvem zagonu nove ali rekonstruirane naprave in po vsaki večji spremembi v obratovanju naprave.

(2) Upravljavec naprave mora v okviru obratovalnega monitoringa med obratovanjem naprave zagotoviti trajne meritve emisije v zrak vsaj naslednjih snovi:

- prahu na večjih virih, če gre za napravo, ki uporablja sulfatni postopek, ali napravo, ki uporablja kloridni postopek,
- plinastega žveplovega dioksida in trioksida, ki se izpuščata pri razklopu, kalcinaciji ali iz dela naprave za koncentracijo kislih odpadkov, če gre za napravo, ki uporablja sulfatni postopek, in
- klora na večjih virih, če gre za napravo, ki uporablja kloridni postopek.

(3) Za izvajanje meritev iz prvega in drugega odstavka tega člena se uporablja predpis, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter pogoje za njegovo izvajanje.

22. člen (obratovalni monitoring stanja površinskih voda)

(1) Upravljavec naprave mora zaradi spremljanja vpliva proizvodnje titanovega dioksida na kakovost površinskih voda med obratovanjem naprave zagotavljati obratovalni monitoring stanja površinskih voda.

(2) Obratovalni monitoring stanja površinskih voda vključuje obratovalni monitoring stanja površinskih voda zaradi ugotavljanja vpliva:

- odvajanja odpadnih voda na stanje površinskih voda, če se industrijske odpadne vode iz naprave odvajajo v površinsko vodo, in
- odstranjevanja tekočih odpadkov z izpuščanjem v vode na stanje površinskih voda.

(3) Obratovalni monitoring stanja površinskih voda zaradi ugotavljanja vpliva iz druge alineje prejšnjega odstavka mora zagotavljati tudi upravljavec naprave za odstranjevanje tekočih odpadkov, če ni hkrati upravljavec naprave.

23. člen (obratovalni monitoring stanja podzemnih voda)

(1) Upravljavec naprave mora zaradi spremljanja vpliva proizvodnje titanovega dioksida na kakovost podzemnih voda med obratovanjem naprave zagotavljati obratovalni monitoring stanja podzemnih voda.

(2) Obratovalni monitoring stanja podzemnih voda poleg obratovalnega monitoringa v skladu s predpisom, ki ureja vrsto dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega, vključuje tudi obratovalni monitoring stanja podzemnih voda zaradi ugotavljanja vpliva:

- odvajanja odpadnih voda na stanje podzemnih voda, če se odpadne vode iz naprave odvajajo posredno v podzemne vode ali v površinsko vodo, povezano s podzemnimi vodami, in
- obratovanja naprave za odstranjevanje tekočih odpadkov na stanje podzemnih voda.

(3) Obratovalni monitoring stanja podzemnih voda zaradi ugotavljanja vpliva iz druge alineje prejšnjega odstavka mora zagotavljati upravljavec naprave za odstranjevanje tekočih odpadkov, če ni hkrati upravljavec naprave.

(4) Predlog obratovalnega monitoringa iz tega člena, ki ga vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave ali naprave za odstranjevanje tekočih odpadkov priloži upravljavec naprave oziroma upravljavec naprave za odstranjevanje tekočih odpadkov, mora biti izdelan v skladu s predpisom, ki ureja obratovalni monitoring stanja podzemnih voda, in ga lahko izdelata le oseba, pooblaščenca za izvajanje tega obratovalnega monitoringa v skladu s predpisom iz tega odstavka.

III. NADZOR

24. člen (inšpekcijski nadzor)

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravlja inšpekcija, pristojna za varstvo okolja.

25. člen (prekrški za upravljavca naprave)

(1) Z globo od 20.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec naprave, ki je pravna oseba, če:

- z emisijami snovi v vode pri odstranjevanju tekočih odpadkov z izpuščanjem v vode čezmerno obremenjuje okolje (10. člen),
- z emisijami v zrak čezmerno obremenjuje okolje (11. člen),
- odstranjuje odpadke, ki niso odpadki iz 14. člena te uredbe, z izpuščanjem v vode (12. člen) ali
- ne izvaja ukrepov, s katerimi se preprečijo emisije kapljic kisline v zrak (13. člen).

(2) Z globo od 10.000 eurov do 20.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik.

(3) Z globo od 2.000 eurov do 4.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

26. člen (prekrški za odstranjevalca tekočih odpadkov)

(1) Z globo od 10.000 eurov do 20.000 eurov se za prekršek kaznuje odstranjevalec tekočih odpadkov, ki je pravna oseba, če:

- ne preverja tekočih odpadkov (prvi odstavek 18. člena);
- ne obvesti pristojnih organov o ugotovitvah preverjanja tekočih odpadkov (drugi odstavek 18. člena);
- v primeru ugotovitev iz drugega odstavka 18. člena ne preneha odstranjevati tekočih odpadkov z izpuščanjem v vode (tretji odstavek 18. člena);
- ne poroča o preverjanju tekočih odpadkov (četrti odstavek 18. člena).

(2) Z globo od 4.000 eurov do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik.

(3) Z globo od 4.000 eurov do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odstranjevalec tekočih odpadkov, ki je pravna oseba, če ne vodi evidence o odstranjevanju tekočih odpadkov (19. člen).

(4) Z globo od 2.000 eurov do 4.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik.

(8) Z globo od 1.000 eurov do 2.000 eurov se za prekršek iz prvega ali tretjega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

IV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

27. člen

(uporaba uredbe za obstoječe naprave)

Ta uredba se uporablja tudi za obstoječe naprave v katerih potekajo procesi, ki se izvajajo na območju naprave, so neposredno povezani s proizvodnjo titanovega dioksida in niso predmet referenčnega dokumenta iz prvega odstavka 2. člena te uredbe, razen če so posamezna vprašanja za posamezen proces drugače urejena z drugim predpisom.

28. člen

(določanje mejnih vrednosti emisij za obstoječe naprave)

Pri obstoječi napravi se pri določanju mejnih vrednosti emisij snovi v skladu s 6. členom te uredbe upoštevajo tudi podatki o tehnični izvedljivosti in ekonomski upravičenosti izvedbe ukrepov za prilagoditev tem mejnim vrednostim emisij snovi.

29. člen

(izjeme za obstoječe naprave)

(1) Ne glede na drugi odstavek 10. člena te uredbe se za obstoječo napravo čezmerna obremenitev okolja v skladu z drugim odstavkom 10. člena te uredbe ne vrednoti, če:

- ni ugotovljena čezmerna obremenitev okolja v skladu s prvim odstavkom 10. člena te uredbe,
- upravljavec te naprave izvaja vse tehnično izvedljive in ekonomsko upravičene ukrepe za zmanjšanje ali preprečitev čezmerne obremenitve okolja zaradi odstranjevanja tekočih odpadkov iz prvega odstavka 14. člena te uredbe z izpuščanjem v vode in
- so podatki o ukrepih iz prejšnje alineje in rokih za njihovo dokončanje vključeni v načrt ravnanja z odpadki iz 16. člena te uredbe.

(2) Ne glede na tretjo alinejo 2. točke prvega odstavka 14. člena te uredbe se lahko na podlagi vloge upravljavca obstoječe naprave za napravo ali za posamezen iztok iz te naprave v okoljevarstvenem dovoljenju dovoli odstranjevanje tekočih odpadkov iz prvega odstavka 14. člena te uredbe z izpuščanjem v vodotok, katerega srednji mali pretok je manjši od dvakratnika največjega šesturnega povprečnega pretoka teh odpadkov, če:

- gre za obstoječ iztok iz te naprave,
- so za tehnološki postopek v napravi uporabljene najboljše razpoložljive tehnike,
- predpisane mejne vrednosti emisij v vode niso presežene in
- se v primeru posega v napravo ali spremembe tehnološkega postopka v napravi, ki povzroči spremembo v obratovanju naprave, zaradi te spremembe količina tekočih odpadkov, ki se odstranjujejo z izpuščanjem v vodotok, ne poveča.

(3) Ne glede na 3. točko prvega odstavka 14. člena te uredbe se lahko na podlagi vloge upravljavca obstoječe naprave za to napravo ali za posamezen iztok iz te naprave v okoljevarstvenem dovoljenju dovoli odstranjevanje tekočih odpadkov iz prvega odstavka 14. člena te uredbe z izpuščanjem v vodno telo površinske vode ali njegov del, ki je čezmerno obremenjen z eno ali več snovmi, ki jih vsebujejo ti tekoči odpadki, če so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka.

(4) Ne glede na drugi odstavek 14. člena te uredbe se pri izdaji okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje obstoječe naprave šteje, da tekoči odpadki iz prvega odstavka 14. člena te uredbe vsebujejo težke kovine le v sledovih, če skupna masa kovin v vseh odpadnih vodah, ki se odvajajo v vode, in tekočih odpadkih iz 14. člena te uredbe ne presega:

- 0,2 kg na tono proizvedenega pigmentnega titanovega dioksida za vsoto kovin baker, cink, mangan in titan ter
- 0,03 kg na tono proizvedenega pigmentnega titanovega dioksida za vsoto kovin arzen, krom, nikelj, svinec in vanadij.

(5) Pri odstranjevanju tekočih odpadkov z izpuščanjem v vode v skladu s 14. členom te uredbe se letna količina onesnaževal ne določa, če gre za obstoječo napravo in obstoječi iztok.

(6) Ne glede na drugi odstavek 21. člena te uredbe se lahko na podlagi vloge upravljavca obstoječe naprave za to napravo v okoljevarstvenem dovoljenju določi, da se namesto trajnih meritev snovi iz druge alineje drugega odstavka 21. člena te uredbe na izpuštih iz razklopa in v delih naprave, kjer poteka razklop, izvaja trajne meritve in prikazovanje enakovrednih parametrov, pomembnih za učinkovito obratovanje naprav za čiščenje odpadnih plinov, na podlagi katerih je možno trajno spremljati emisijo snovi iz druge alineje drugega odstavka 21. člena te uredbe na osnovi emisijskega faktorja. Upravljavec obstoječe naprave iz tega odstavka mora vsako leto potrditi veljavnost emisijskega faktorja z občasnimi meritvami emisij snovi, ki morajo zajeti vse faze razklopa.

(7) Emisijski faktor iz prejšnjega odstavka in obveznost trajnega spremljanja ter prikazovanja enakovrednih parametrov, pomembnih za učinkovito obratovanje naprav za čiščenje odpadnih plinov iz razklopa, se določijo v okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje obstoječe naprave iz prejšnjega odstavka.

30. člen

(začetek uporabe določb o obratovalnem monitoringu)

Obratovalni monitoring tekočih odpadkov iz 20. člena te uredbe, obratovalni monitoring emisij v zrak iz 21. člena te uredbe, obratovalni monitoring stanja površinskih voda iz 22. člena te

uredbe in obratovalni monitoring stanja podzemnih voda iz 23. člena te uredbe se začnejo izvajati v skladu s to uredbo 1. januarja 2015.

31. člen
(dokončanje postopkov za izdajo okoljevarstvenih dovoljenj)

(1) Vloge za pridobitev, podaljšanje ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja, vložene pred uveljavitvijo te uredbe, se štejejo za vloge za pridobitev, podaljšanje ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja po tej uredbi.

(2) Postopki za pridobitev, podaljšanje ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje obstoječe naprave, začeti pred uveljavitvijo te uredbe, se dokončajo v skladu s to uredbo.

(3) Postopki za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave, ki ni obstoječa naprava, začeti pred uveljavitvijo te uredbe, se dokončajo v skladu s to uredbo.

32. člen
(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve te uredbe prenehata veljati:

- Uredba o količini odpadkov iz proizvodnje titanovega dioksida, ki se odvajajo v vode, in o emisiji snovi v zrak iz proizvodnje titanovega dioksida (Uradni list RS, št. 64/00) in
- Pravilnik o ravnanju z odpadki iz proizvodnje titanovega dioksida (Uradni list RS, št. 57/00).

33. člen
(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-42/2014
Ljubljana, 18. julija 2014
EVA 2013-2330-0114

Vlada Republike Slovenije
Alenka Bratušek, l.r.
predsednica

PRILOGA 1: Mejne vrednosti emisije snovi v vode in zrak

1. Mejne vrednosti emisije snovi pri odvajanju odpadnih voda ali odstranjevanju tekočih odpadkov z izpuščanjem v vode

Ime parametra	Številka CAS	Izražen kot	Enota	Mejna vrednost*
NAPRAVA, KI UPORABLJA SULFATNI ALI KLORIDNI POSTOPEK				
temperatura	ni določena		°C	30
pH-vrednost	ni določena			5,5 – 9,0
usedljive snovi	ni določena		ml/L	0,5
kemijska potreba po kisiku – KPK	ni določena	O ₂	mg/L	120 300 ⁽¹⁾
biokemijska potreba po kisiku – BPK ₅	ni določena	O ₂	mg/L	25 40 ⁽¹⁾
NAPRAVA, KI UPORABLJA SULFATNI POSTOPEK				
sulfat	ni določena	SO ₄	kg/t	550 ^{(2) (3)}
neraztopljene snovi	ni določena		kg/t	40 ^{(2) (3)}
kadmij in njegove spojine	7440-43-9	Cd	g/t	2 ^{(2) (3)}
železo in njegove spojine	7439-89-6	Fe	kg/t	125 ^{(2) (3)}
živo srebro in njegove spojine	7439-97-6	Hg	g/t	1,5 ^{(2) (3)}
ostale kovine (a)			kg/t	ni predpisana
NAPRAVA, KI UPORABLJA KLORIDNI POSTOPEK				
klorid	16887-00-6	Cl	kg/t	130 ^{(2) (3)} (b)
				228 ^{(2) (3)} (c)
				330 ^{(2) (3)} (d)
klorovodikova kislina	ni določena	HCl	kg/t	14 ^{(2) (3)}
neraztopljene snovi	ni določena		kg/t	2,5 ^{(2) (3)}
železo in njegove spojine	7439-89-6	Fe	kg/t	0,6 ^{(2) (3)}
ostale kovine (e)			kg/t	ni predpisana

* kot letno povprečje,

(1) v primeru uporabe organskih flokulantov.

(2) v okoljevarstvenem dovoljenju se za posamezno napravo ali posamezen izpust iz naprave določi strožja mejna vrednost v skladu s 6. členom te uredbe.

(3) emisijski faktor se izračuna kot razmerje med maso snovi v odpadni vodi ali tekočem odpadku iz 14. člena te uredbe in maso izdelka ali surovine, pri čemer se za maso snovi v odpadni vodi ali tekočem odpadku iz 14. člena te uredbe upošteva masa v vseh odpadnih vodah, ki se odvajajo v vode, in tekočih odpadkih iz 14. člena te uredbe, ter se za vsako posamezno snov izraža v kilogramih te snovi na tono proizvedenega pigmentnega titanovega dioksida (v nadaljnjem besedilu: kg/t) kot razmerje med:

– letnim povprečjem mase te snovi, ki se pri proizvodnji titanovega dioksida vnese v vodo, in

– maso letne proizvodnje titanovega dioksida.

- (a) ostale kovine, za katere mejne vrednosti niso predpisane, obratovalni monitoring emisij pa se izvaja, so: arzen (As), baker (Cu), cink (Zn), krom (Cr), mangan (Mn), nikelj (Ni), svinec (Pb), titan (Ti) in vanadij (V),
- (b) velja pri proizvodnji titanovega dioksida z uporabo naravnega rutila,
- (c) velja pri proizvodnji titanovega dioksida z uporabo sintetičnega rutila,
- (d) velja pri proizvodnji titanovega dioksida z uporabo žindre. Pri emisiji klorida v morje se ta mejna vrednost lahko poveča na 450 kg/t,
- (e) ostale kovine, za katere mejne vrednosti niso predpisane, obratovalni monitoring emisij pa se izvaja, so: arzen (As), baker (Cu), cink (Zn), kadmij (Cd), krom (Cr), mangan (Mn), nikelj (Ni), svinec (Pb), titan (Ti), vanadij (V) in živo srebro (Hg).

2. Mejne vrednosti emisije snovi v zrak

Ime parametra	Številka CAS	Izražen kot	Enota	Mejna vrednost*
NAPRAVA, KI UPORABLJA SULFATNI ALI KLORIDNI POSTOPEK				
celotni prah	ni določena		mg/m ³	50 ⁽¹⁾ (a)
			kg/t	0,45 ^{(1) (2)} (b)
plinasti žveplov dioksid in trioksid, ki se izpuščata pri razklopu in kalcinaciji, vključno s kapljicami kisline	ni določena	SO ₂	kg/t	6 ^{(1) (2)} (b)
			mg/m ³	500 ⁽³⁾ (a)
plinasti vodikov sulfid	ni določena	H ₂ S	kg/t	0,05 ^{(1) (2)} (b)
plinasti dušikov dioksid	ni določena	NO ₂	kg/t	ni predpisana ⁽⁴⁾
NAPRAVA, KI UPORABLJA KLORIDNI POSTOPEK				
klor	ni določena	Cl	mg/m ³	5 (c)
				40 (d)
celotni prah	ni določena		kg/t	0,2 ^{(1) (2)} (b)
plinasti žveplov dioksid	ni določena	SO ₂	kg/t	1,7 ^{(1) (2)} (b)
kapljice klorovodikove kisline	ni določena	HCl	kg/t	0,1 ^{(1) (2)} (b)

* mejne vrednosti emisij, ki so izražene kot koncentracije v mg na m³, se izračunajo za suhe odpadne pline pri temperaturi 273,15 K in tlaku 101,3 kPa,

(1) v okoljevarstvenem dovoljenju se za posamezno napravo ali del naprave določi strožja mejna vrednost v skladu s 6. členom te uredbe.

(2) emisijski faktor je razmerje med maso posamezne snovi ali skupine snovi, izpuščenih z odpadnimi plini, pri čemer se za maso izpuščenih snovi ali skupin snovi upošteva masa v vseh odpadnih plinih, izpuščenih iz naprave, in maso izdelka ali surovine. Mejna vrednost emisijskega faktorja se za vsako posamezno snov ali skupino snovi izraža kot

letna povprečna vrednost v kilogramih na tono proizvedenega pigmentnega titanovega dioksida (v nadaljnjem besedilu: kg/t) kot razmerje med:

– povprečno maso te snovi ali skupine snovi, ki se pri proizvodnji titanovega dioksida izpusti z odpadnimi plini v enem koledarskem letu (od 1. januarja do 31. decembra), in

– maso titanovega dioksida, ki se proizvede v enakem obdobju.

- (3) velja za naprave za koncentracijo kislih odpadkov (odpadnih kislin).
- (4) mejna vrednost ni predpisana; obratovalni monitoring emisij, ki se izpuščajo pri kalcinaciji, se izvaja.
- (a) kot urno povprečje,
- (b) kot letno povprečje,
- (c) kot dnevno povprečje,
- (d) kot trenutna vrednost (v katerem koli trenutku).

PRILOGA 2: Tehnični ukrepi za obratovanje naprave, povezani z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami

1. Tehnični ukrepi za obratovanje naprave, ki uporablja sulfatni postopek, povezani z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami

Pri načrtovanju in obratovanju naprave, ki uporablja sulfatni postopek, je treba upoštevati zlasti:

1. izbiro surovine s čim nižjo vsebnostjo škodljivih nečistoč, da se zmanjšajo škodljivi vplivi na okolje in zagotovi učinkovita raba energije in drugih neobnovljivih virov na območju naprave. Da se zagotovi visoka raven varstva okolja, se pri presoji uporabe najboljših razpoložljivih tehnik uporabi celovit pristop, ki vključuje presojo izbire in ravnanja s surovinami (rudarjenje in priprava rude);
2. takšno ravnanje s surovino (oskrba, prevoz, prevzem in skladiščenje), ki zagotavlja nizko vsebnost vlage zaradi zmanjševanja potrebe po sušenju surovine pred njeno uporabo;
3. zmanjšanje emisij prahu pri ravnanju s surovino, njenem sušenju in mletju na najnižjo možno raven z uporabo vrečastih filtrov iz ustreznega filtrnega materiala in ustreznim vzdrževanjem za nadzor izgub prahu v okolje;
4. mletje rude na optimalno velikost, da se zagotovi čim učinkovitejši razklop;
5. izbiro čim učinkovitejšega postopka razklopa rude;
6. čiščenje odpadnih plinov iz razklopnih stolpov za zmanjšanje emisij žvepla v okolje in proizvodnjo uporabnih stranskih proizvodov;
7. uporabo železnih odpadkov ustrezne kakovosti pri redukciji železovih ionov, da se prepreči onesnaženje raztopine s težkimi kovinami, kot na primer s kromom ali nikljem. Površina železnih odpadkov mora biti čista (brez nečistoč, olja, maščob ali drugih onesnaževal);
8. pri uporabi ilmenita kot edine surovine je treba zagotoviti izvajanje šaržnega ali kontinuirnega sistema kristalizacije in ločevanja zelene galice zaradi optimizacije njenega odstranjevanja za uporabo kot stranski proizvod;
9. pri hidrolizi titanil sulfata in obarjanju hidrata titanovega dioksida uporabo postopka s pripravljenimi kalmi, ki omogočajo ustrezno porazdelitev velikost delcev kalcinata;
10. za filtracijo hidrata titanovega dioksida iz matične lužine uporabo sistema, ki zagotavlja najučinkovitejše ločevanje močne in šibke kisline, tako da se zagotovi ločitev največje možne količine nerazredčene močne kisline iz filtrirne pogače pred njenim pranjem;
11. zmanjšanje nastajanja trdnih odpadkov za odlaganje z optimizacijo proizvodnje uporabnih produktov iz gipsa kot stranskih proizvodov, če se za izkoriščanje uporabljene žveplene kisline uporablja njena nevtralizacija;
12. zmanjšanje porabe energije na najnižjo možno raven in zmanjšanje vsebnosti kovinskih sulfatov v koncentrirani kislini zaradi preprečevanja njihovega kopičenja v povratni zanki, če se za izkoriščanje uporabljene žveplene kisline uporablja njena ponovna koncentracija in uporaba v napravi ali kot vhodna surovina v drugem postopku;

13. uporabo načina kalcinacije z najmanjšo možno porabo energije ob zagotavljanju ustrezne kakovosti pigmentnega titanovega dioksida, kot je npr. uporaba filternih stiskalnic in ponovna uporaba vročih plinov iz kalcinacije za zmanjšanje porabe energije;

14. uporabo sistemov za čiščenje plinov, kot je npr. odstranjevanje prahu in aerosolov žvepovega trioksida iz odpadnih plinov iz postopka kalcinacije z elektrostatičnimi filtri, pri katerih se žvepov dioksid iz odpadnega plina oksidira v žvepov trioksid in absorbira v obliki žvepove kisline, ki se reciklira;

15. spodbujanje ponovnega pridobivanja in proizvodnje železovih sulfatov in oksidov ter drugih stranskih proizvodov kot tudi žvepove kisline in produktov iz gipsa;

16. zmanjšanje emisij prahu titanovega dioksida iz naprav za končno obdelavo in odvajanja delcev titanovega dioksida v tekočih odpadkih ali odpadnih vodah iz naprave na najnižjo možno raven;

17. izboljšanje skupne učinkovitosti porabe energije v sulfatnem postopku (pri obratovanju s polno obremenitvijo) na raven med 23 in 41 GJ/t pigmentnega titanovega dioksida, pri čemer je okvirna raven porabe energije:

– med 23 in 29 GJ/t pigmentnega titanovega dioksida v postopku z nevtralizacijo žveplene kisline in

– med 33 in 41 GJ/t pigmentnega titanovega dioksida v postopku s rekoncentracijo žveplene kisline za njeno ponovno uporabo.

Pri presoji učinkovitosti porabe energije je treba upoštevati tudi, da je raven porabe energije močno odvisna od zahtevanih lastnosti končnega proizvoda in količine proizvodnje. Če uporabniki končnega proizvoda zahtevajo finejše velikosti delcev pigmentnega titanovega dioksida, to povzroči povečanje porabe energije.

2. Tehnični ukrepi za obratovanje naprave, ki uporablja kloridni postopek, povezani z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami

Pri načrtovanju in obratovanju naprave, ki uporablja kloridni postopek, je treba upoštevati zlasti:

1. izbiro in uporabo naravne rude ali sintetične surovine z vsebnostjo titanovega dioksida in nečistoč (vključno z magnezijem, kalcijem, kremena in težkih kovin) na ravni, ki zagotavlja stroškovno učinkovitost in proizvodnjo z majhnimi vplivi na okolje ter učinkovito rabo energije in drugih neobnovljivih virov na območju naprave. Da se zagotovi visoka raven varstva okolja, se pri presoji uporabe najboljših razpoložljivih tehnik uporabi celovit pristop, ki vključuje presojo izbire in ravnanja s surovinami (rudarjenje in priprava rude);

2. takšno ravnanje s surovino (oskrba, prevoz, prevzem in skladiščenje), ki zagotavlja vsebnost vlage pod 0,3 odstotki, zaradi zmanjševanja potrebe po sušenju surovine pred njeno uporabo;

3. izbiro in uporabo koksa z nizko vsebnostjo žvepla kot primarni ukrep za zagotovitev, da emisije plinastega žvepovega dioksida med normalnim obratovanjem naprave, ki uporablja učinkovit sistem za čiščenje odpadnih plinov, ne presegajo 1,7 kg/t pigmentnega titanovega dioksida;

4. ohranjanje nizke kumulativne količine klora, ki je sorazmerna z uporabo Direktive SEVESO II;

5. stabilno delovanje klorinatorja pri optimalni hitrosti vrtinčenja;

6. načrtovanje in obratovanje enote za klorinacijo, ki omogoča lahko in hitro vzdrževanje, da se zmanjšajo nenačrtovani izpadi na najnižjo možno raven in preprečijo nekontrolirane emisije. Možni ukrepi so podrobneje opisani v referenčnem dokumentu iz tretjega odstavka 6. člena te uredbe;

7. ustrezno ravnanje s kovinskimi kloridi, ki nastajajo zaradi nečistoč v rudi, za pridobivanje raztopine železovih kloridov skladno s potrebami lokalnega trga, pričakovano kakovostjo proizvoda in ekonomiko naprave;

8. povrnitev za ponovno uporabo klorovodikove kisline, natrijevega hipoklorita in žvepla iz odpadnih plinov skladno s potrebami lokalnega trga, pričakovano kakovostjo proizvoda in ekonomiko naprave;

9. za učinkovito oksidacijo titanovega tetraklorida v titanov dioksid uporabo toluenske talilne peči ali plazemske obločne talilne peči ob upoštevanju porabe energije in zanesljivosti delovanja naprave kakor tudi stroškov in prednosti vsake od oksidacijskih tehnik;

10. načrtovanje in obratovanje oksidacijske in klorinacijske enote v povezavi z direktnim recikliranjem klora v procesni zanki, da se zagotovi nizka raven titanovega tetraklorida, najmanjša možna poraba klora in nizka poraba energije;

11. zmanjšanje prenosa prahu titanovega dioksida iz oksidacijskega sistema v povratno zanko recikliranja klora z uporabo ustreznih filtrov na najnižjo možno raven, da se zmanjša tveganje za napake v obratovanju klorinatorja zaradi kopičenja trdnih snovi;

12. zmanjšanje emisij prahu titanovega dioksida in odvajanja delcev titanovega dioksida v tekočih odpadkih ali odpadnih vodah iz naprave na najnižjo možno raven;

13. izboljšanje skupne učinkovitosti porabe energije v kloridnem postopku (pri obratovanju s polno obremenitvijo) na raven med 17 in 25 GJ/t pigmentnega titanovega dioksida, pri čemer je treba upoštevati, da večina porabe energije nastopi v končni fazi procesa (raven porabe med 10 in 15 GJ/t pigmentnega titanovega dioksida) in da je močno odvisna od zahtevanih lastnosti končnega proizvoda ter od količine proizvodnje. Če uporabniki končnega proizvoda zahtevajo finejše velikosti delcev pigmentnega titanovega dioksida, to povzroči povečanje porabe energije v postopku mokre obdelave in končne proizvodnje pigmenta.

OBRAZLOŽITEV

I. UVOD

1. Pravna podlaga (besedilo, vsebina zakonske določbe, ki je podlaga za izdajo uredbe)

Pravna podlaga za Uredbo o emisiji snovi in odstranjevanju tekočih odpadkov iz proizvodnje titanovega dioksida so drugi in tretji odstavek 17. člena, peti in šesti odstavek 20. člena, šesti odstavek 70. člena, enajsti odstavek 74. člena ter četrti odstavek 112. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12 in 92/13), ki določajo da Vlada RS določi oziroma predpiše:

- mejne vrednosti emisije, stopnje zmanjševanja onesnaževanja okolja in s tem povezane enakovredne parametre ter tehnične ukrepe, zavezanca za zagotavljanje obratovalnega monitoringa in njegov obseg, pri določanju mejnih vrednosti pa Vlada upošteva tudi zaključke o BAT tako, da mejne vrednosti emisij ne presegajo ravnih emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami,
- podrobnejšo vsebino okoljevarstvenega dovoljenja,
- pravila ravnanja in druge pogoje za ravnanje z odpadki, pri čemer upošteva tudi najboljše razpoložljive tehnike in zaključke o BAT,
- podrobnejšo vsebino okoljevarstvenega dovoljenja in
- vrsto onesnaževanja in zavezanca za posamezno okoljsko dajatev.

2. Rok za izdajo uredbe, določen z zakonom

Rok je določen z rokom za prenos Direktive 2010/75/EU v slovenski pravni red.

3. Splošna obrazložitev predloga uredbe, če je potrebna

4. Predstavitev presoje posledic za posamezna področja, če te niso mogle biti celovito predstavljene v predlogu uredbe

4.1 Predstavitev administrativnih posledic

Po razpoložljivih podatkih Agencije RS za okolje (ARSO) je v Republiki Sloveniji 1 obstoječa naprava za proizvodnjo titanovega dioksida (Cinkarna Celje). Glede na to, da je po podatkih ARSO pri ARSO že vložena vloga za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja zaradi načrtovanih sprememb v obratovanju obstoječe naprave, sprejem obravnavane uredbe ne bo povzročil novega administrativnega postopka, pač pa se bo o novih zahtevah odločilo v okviru postopka, že začetega na podlagi vloge zavezanca za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja.

4.2 Predstavitev posledic za gospodarstvo

Po razpoložljivih podatkih ARSO je v Republiki Sloveniji 1 obstoječa naprava za proizvodnjo titanovega dioksida (Cinkarna Celje). Obstoječa naprava po razpoložljivih podatkih (rezultati obratovalnih monitoringov emisij snovi v okolje, dostopnih pri ARSO) pri obratovanju povzroča emisije snovi, ki ne presegajo mejnih vrednosti emisij snovi v vode ali zrak, določenih v predlogu gradiva. Nasprotno pa podatki obratovalnega monitoringa stanja površinskih voda, v katere se izpuščajo tekoči odpadki iz obstoječe proizvodnje titanovega dioksida, kažejo, da so standardi kakovosti teh površinskih voda preseženi in torej obstoječa naprava že na podlagi veljavnih predpisov čezmerno obremenjuje okolje. Glede na navedeno bo morala obstoječa naprava pristopiti k proučitvi možnih rešitev ter izvedbi ustreznih tehnično izvedljivih in ekonomsko upravičenih ukrepov za zmanjšanje ali preprečitev čezmerne obremenitve okolja

zaradi odstranjevanja tekočih odpadkov. Pri tem obravnavana uredba ne povzroča dodatnih zahtev ali omejitev, saj čezmerna obremenitev izhaja že iz zahtev veljavne zakonodaje. Obravnavana uredba v zvezi z ugotavljanjem čezmerne obremenitve torej ne določa novih zahtev, vendar pa podrobneje določa način ugotavljanja vpliva odstranjevanja tekočih odpadkov z izpuščanjem v vode. Hkrati obravnavana uredba v prehodnih določbah določa, da se čezmerna obremenitev glede na obratovalni monitoring stanja površinskih voda pri obstoječi napravi ne vrednoti, če se izvajajo tehnično izvedljivi in ekonomsko upravičeni ukrepi za zmanjšanje ali preprečitev čezmerne obremenitve okolja. Ocenjuje se, da bo s tem za obstoječo napravo omogočeno, da bodo stroški prilagajanja zahtevam zakonodaje razumni in bodo odtehtali okoljske koristi.

II. VSEBINSKA OBRAZLOŽITEV PREDLAGANIH REŠITEV

Z uredbo se v slovenski pravni red prenašajo posebne zahteve Direktive 2010/75/EU, ki se nanašajo na proizvodnjo titanovega dioksida. Uredba se uporablja za naprave za proizvodnjo titanovega dioksida in tudi za naprave za odstranjevanje tekočih odpadkov iz proizvodnje titanovega dioksida. Z uredbo se določijo mejne vrednosti emisije snovi v vode in zrak, obveznost obratovalnega monitoringa in pravila ravnanja s tekočimi odpadki iz proizvodnje titanovega dioksida. Za druga vprašanja v zvezi s proizvodnjo titanovega dioksida se uporabljajo predpisi o vrstah dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega, o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo, o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o odpadkih in odlagališčih odpadkov.

V uvodnem poglavju so določene vsebina in uporaba uredbe ter obrazložitve uporabljenih izrazov. V drugem poglavju do določene mejne vrednosti emisije snovi v vode, mejne vrednosti emisije snovi v zrak, način vrednotenja emisij snovi v vode in zrak, tehnični pogoji za obratovanje naprave, povezani z uporabo najboljših razpoložljivih tehnik, ter ukrepi za preprečevanje in zmanjševanje emisij snovi v vode in zrak. Novelirane so zahteve v zvezi z okoljevarstvenim dovoljenjem za odstranjevanje tekočih odpadkov iz proizvodnje titanovega dioksida z izpuščanjem v vode ter obveznosti upravljavca naprave za proizvodnjo titanovega dioksida in odstranjevalca tekočih odpadkov v zvezi s preverjanjem tekočih odpadkov in izvajanjem obratovalnega monitoringa odpadnih voda in tekočih odpadkov, zraka ter površinskih in podzemnih voda. V zaključnih poglavjih so določene zahteve v zvezi z nadzorom in prekrški ter prehodne in končne določbe, s katerimi se razveljavljajo dosedanj predpisi, ki urejajo zahteve za naprave za proizvodnjo titanovega dioksida.

V primerjavi z dosedanjimi predpisi so:

- novelirane mejne vrednosti emisije snovi v vode in zrak, skladno z zahtevami Direktive 2010/75/EU in Zaključkov o BAT za to proizvodnjo,
- določeni tehnični pogoji za obratovanje naprave povezani z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, skladno z zahtevami Zaključkov o BAT za to proizvodnjo,
- določene prepovedi izpuščanja tekočih odpadkov iz proizvodnje titanovega dioksida v vode ter novelirani pogoji za odstranjevanje teh tekočih odpadkov z izpuščanjem v vode, skladno z zahtevami Direktive 2010/75/EU,
- novelirane zahteve glede obratovalnega monitoringa in
- določene zahteve glede plačevanja okoljske dajatve za onesnaževanje okolja zaradi odstranjevanja tekočih odpadkov z izpuščanjem v vode.

V prehodnih določbah je za obstoječe naprave določene nekatere izjeme v zvezi z odstranjevanjem tekočih odpadkov z izpuščanjem v vodotok ter prehodni roki za začetek uporabe noveliranih zahtev o obratovalnem monitoringu, ki se začnejo uporabljati s 1. januarjem 2015.